

litvi, zato Te bomo ohranili tudi v vseh naših molitvah!

Umrli je v 83. letu starosti Anton Matevžak, po domače Zacerkovnik iz Dobrojl pri Braslovčah, prava gorska korenina, ki se ni ustrašil nobene poti kljub svoji visoki starosti. Vedno je bil prvi v cerkvi, čeprav je imel dve uri daleč. Rad se je udeležil vsakovrstnega romanja; še lani je poromal k Sv. Križu. Večkrat je pristopil k mizi Gospodovi. Zanimivo je, da je še par dni pred smrtjo sam prišel sredi dopoldneva po zadnjo sveto popotnico, ker je slutil, da ne bo več dolgo. Pokojni je pred par leti obhajal zlati jubilej svoje poroke pri podružnici sv. Janeza in Pavla na Dobrovljah, kjer je dolga leta mežnaril. V njegovo hišo imajo dostop samo naši časopisi, v prvi vrsti »Slov. gospodar«. Zavednemu katoliškemu možu bodi zemljica lahka — ženi in ostalim pa naše sožalje!

Smrtna kosa na Polzell. Zadnji čas se je pri nas večkrat oglasila bela žena. Pokopali smo mo-

ža v najlepši dobi življenja Maloprav Pavla, očeta petih nepreskrbljenih otrok, ki ga je zasula zemlja pri delu v opekarni. Bil je tudi naročnik »Slov. gospodarja«. — K večnemu počitku smo spremili tudi vneto mladenko Repnik Marijo. Pred dnevi je bila še trdna, pa je naenkrat omahnila. Njen pogreb je pokazal, kako je bila priljubljena med ljudmi. — Pokopali smo tudi daleč naokrog znanega fotografa Weis Franca. — Naj jim sveti večna luč!

Smrt vzorne krščanske žene. V Loki pri Zidanem mostu v šentjurski vasi je umrla po kratki bolezni v 53. letu starosti zgladna mati in žena Elizabeta Zupančič. Ne samo z besedo, še bolj je z zgledom utrjevala svojo družino v lepem krščanskem življenju, saj je rada prihajala k obhajilni mizi, kar je poročstvo, da ji bo božji Zveličar milosten sodnik in obenem bogat plačnik za vsa dobra dela. Naj počiva v miru!

Vse cenjene naročnike, ki še niso vsaj deloma poravnali naročnino za tekoče leto, prosimo, da vsaj delno plačajo naročnino za »Slovenskega gospodarja«, da ne bo treba prekiniti s pošiljanjem lista. »Slovenski gospodar« stane za celo leto 32 din, za pol leta 16 din, za četrt leta 9 din.

Uprava.

zahvalno pesmijo »Tebe Boga hvalimo«. Zastopniki državnih in avtonomnih uradov ter zastopniki raznih katoliških organizacij so bili povabljeni k tej proslavi. Mariborsko meščanstvo se tem potom vabi k obilni udeležbi na tej proslavi, ki bo v resnem času, ki ga doživljamo, izvenela v iskreno prošnjo: Naj vladar sveta in narodov usliši iskrene molitve vernega ljudstva ter naj ohrani in potrdi svetega očeta Pija XII. v njegovem delu za mir med narodi!

Hoče. Fantovski odsek in Dekliški krožek vabita na III. telovadno akademijo, ki bo v nedeljo, 3. marca, ob 15 in ob 20 v Slomšekovem domu.

Trniče na Dravskem polju. V nedeljo smo imeli predavanje o živinoreji in kokošjereji. Zbralo se je okoli 150 ljudi. Predaval je okrajni kmetijski referent g. Zupanc iz Maribora in pa domačin g. inž. Greif. Želimo, da bi predavatelja še večkrat prišla v našo sredo!

Skoke. Pri nas je obhajal 80 letnico rojstva g. Karel Fras. Jubilat je še čil in zdrav ter še vedno rad čita »Slov. gospodarja« in druge krščanske liste. K njegovemu jubileju mu iskreno častitajo njegovi otroci, prijatelji in znanci, pa tudi naš list, želeč mu, da bi dočakal še vrsto let zdrav in zadovoljen!

Cirkovce. Preteklo nedeljo so nastopila naša dekleta v krasno uspeli igri »Dve materici. To pot so se zopet vsa dekleta brez izjeme zelo lepo postavila. Edino, kar nas moti in ovira, je majhna dvorana, katero pa mislimo povečati. Za one, ki niso dobili vstopnic pri prvi predstavi, bomo ponovili igro v nedeljo, 3. marca, ob istem času.

Sv. Martin pod Vurbergom. Društvo rejcev malih živali iz Trnč je priredilo v nedeljo, dne 18. februarja, po rani sv. maši predavanje o umni reji kokoši in kuncevi z razstavo izdelkov iz angora-volne. Udeležba je bila povoljna. Predaval je g. Pirš iz Maribora. Poslušalci so bili prav zadovoljni s predavanjem.

Sv. Marjeta niže Ptuja. V naši šoli smo imeli govedorejsko zborovanje in predavanje ter dvoje zdravniških predavanj. O živinoreji je govoril kmetijski referent iz Ptuja g. Bregant ter predsednik okrajnega kmetijskega odbora g. Al. Janžekovič od Sv. Lenarta, ki sta res strokovnjaški rešila svojo nalogo. O ravnanju z bolniki v raznih nesrečah pa nam je dal poljudnih in strokovnih navodil tukajšnji priljubljeni banovinski zdravnik g. dr. Martinec. Na vsakem naštetih predavanj je bila lepa udeležba in so navzoči mnogo pridobili. — Šmarješko bralno društvo si je spopolnilo svojo knjižnico z 42 novimi knjigami; vseh je čez 400. Citatelji vjudno vabljeno! Za letnih 5 din je knjižnica vsakemu vse leto na razpolago. Je tako ceneje priti do raznovrstnega dobrega čtiva ko pa naročati slab časopis, da dobimo z njim še slabše romane. Torej na svideenje v knjižnici ob nedeljah popoldne!

Dopisi

Mislinska dolina

Slovenjgradec. V nedeljo, 18. februarja, se je vršil občni zbor krajevne organizacije Legije koroških borcev, katerega se je članstvo polnoštevilno udeležilo. Po otvoritvi občnega zbora po predsedniku dr. Poharju so sledila poročila odbornikov, katera je občni zbor soglasno odobrili. Po končanih poročilih naše postojanke je podal poročilo o delu glavnega odbora LKB delegat iz Ljubljane, ki je orisal položaj društva ter smerice za bodoče delo. Pri volitvah uprave je bil z manjšimi izjemami izvoljen soglasno stari odbor s predsednikom dr. Poharjem ter tajnikom Krpačem na čelu. Pri služajnostih so posamezni člani poudarjali važnost nadaljnega dela za dosego ciljev, ki si jih je stavila v svoj program Legija. Lepo uspeli občni zbor je zaključil predsednik z željo, da bi pomagali pri delu vsi člani, bivši borci, ker le na ta način bo mogoč uspeh večletnega napora za dosego ciljev.

Kozjak

Remšnik. Preteklo nedeljo smo imeli shod. G. Gajšek je obrazložil v glavnih obrisih sedanje stanje doma in zunaj države. Bog daj, da bi šla vojna s svojimi grozotami mimo nas, vseeno pa moramo biti edini, kakor ena družina! Naša stranka je edina, ki je kaj storila v ljudski blagor, posebno za nas tukaj ob meji. Pričakujemo, da bo započeto delo oblast nadaljevala. Bog daj zime konec in sad zemlje, pa bomo zopet poživljeni! G. poslancu srčna hvala za vse, kar se je trudil in dosegel za nas. Hvaločnost je sicer danes redka prikazen, vendar ne more biti kar tako pozabljeno, kar je in bo vedno pred očmi. Remšničani! Bodimo enotni in složni, opustimo, kar nas je razdvajalo in cepilo, časi so tako resni, da skoro ne vemo, kaj bo jutri in kaj bo morda najhujšega. — Dolga in kruta zima gnjavi vse stvarstvo. Pri Kapunjarju, najvišji vrh v

naši občini, nimajo vode, sneg talijo za ljudi in živino, drugod je skoro tako ali le malo boljše. Kar pa je najhujše, dela ni že dva meseca za delavce in ni zaslужka, ko sneg in mraz preveč pritiskata na človeško moč. V nedeljo, 25. februarja, je bilo v zadruzi na Vasi 54 filmsko predavanje o kulturi krompirja. Tukaj je zemlja prav dobra za najbolj okusni krompir.

Dravska dolina

Vuhred. Dne 21. februarja smo imeli tu izredno krstno slovesnost. Gospa Katarina Kralj, p. d. Skacadovnica, žena dolgoletnega cerkvenega ključarja je prinesla h krstu 12. svojega otroka. Bil je deček in mu je boter g. notar v Marenbergu in bivši narodni poslanec Karel Gajšek izbral ime Karel. Mati je dekliško-zdrava, je dobra katoličanka in zavedna Slovenka. Naj jo ohrani Bog še dolgo let pri zdravju! Dosti takih mater bi potrebovali, da bi našemu narodu posebno tu ob meji ne mogel škodovati mrzli severni veter.

Dravsko polje

Maribor. (Proslava prve obletnice kronanja papeža Pija XII.) Sv. oče Pij XII. je bil izvoljen za papeža 2. marca 1939. Dne 12. marca je bil slovesno kronan v cerkvi sv. Petra v Rimu. Ker pade letos prva obletnica kronanja sedaj vladajočega papeža v resni tihi teden, se bo obhajala slovesna proslava tega zgodovinskega dogodka po naročilu prevz. g. apostolskega nuncijskega v Beogradu v vsej kraljevini Jugoslaviji na četrto ali srednostno nedeljo, dne 3. marca. V stolni cerkvi sv. Janeza v Mariboru se začne proslava obletnice kronanja papeža Pija XII. omenjeno nedeljo ob 9.30 s slovesnim vvhodom prevz. g. knezoškofa v stolnico, ki ga bodo spremljale katoliške organizacije s svojimi zastavami. Po pridigi bo opravil g. knezoškof slovesno sv. mašo z

ohranil, da ga je mogoče še danes brati, kakor tedaj, ko je bil nov. Ne navadno najdbo so uvrstili v neko zasebno zbirko.

Roman brez »ec-jev

Ameriški pisatelj Ernest Wright je pred nedavnim stavil z nekim prijateljem, da bo mogoč napisati roman z najmanj 30.000 besedami, ne da bi pri tem niti enkrat uporabil črko »ec«, ki je tudi v angleščini zelo pogosta. Pisatelj je pri pisanju svojega »romana« potem iz previdnosti odstranil to črko s pisalnega stroja. Svojo nalogo je izvršil, toda stavo je vendarle izgubil. Pod spis je namreč ponosno postavil svoje ime in je pri tem spregledal, da ima Ernest kar dva »ec-ja.

si rekli, najbrž »Lahko noč«. Luč je ugasnila, slika je potemnela.

Lahko noč! so si rekli ljudje. Lahka se bo spustila noč nanje, mirno bodo počivale stare kosti očetov, močne mišice delavnega sina, a tudi ljubeča mati bo sanjala o svojem drobnem detecu, ki polaga svoje ročice na materine prsi. Lahka je noč vsem, lahka je tudi živini, ki leži v hlevu na stelji, tudi oni kokoši, ki na veji sedi, tudi onemu psu, ki se je zvil v kotu, toda njemu, Luku, ni lahka noč, njemu je težka, strašna noč. Zakričal bi, zastokal. Ali je res to zaslužil?

Prijel se je za lesen steber, začel ga je tresti, kakor da je ta steber človek, ki mu je kriv vse nesreče; toda steber se ni premaknil, ker ga je živa korenika vezala z zemljo. Luka je pogledal. Saj ni bil steber, ampak štor zgorelega debla. V duši ga je zazeblu in zbežal je v noč.

Na kraju vasi se je zvrnil v zapuščenem kozolcu na tla; trudno mu je bilo telo in trudna duša. Marsikako noč je že brezskrbno prespal tu. Tudi nocoj so se mu oči hitro zaprle, telo je ležalo kakor mrtvo, ali njegove misli so bdele in so ga v sanjah mučile.

Sanjalo se mu je, da se mu je izpolnila sreča, da je namesto Andrija sedel za mizo v Matovi hiši, zraven njega pa Mara. Martin se mu je smehljalo, smehljala se je Mara. Tedaj je segel po vrču, da bi obema nazdravil, ali predenj je stopil mali črnooki angelček, ono malo

Marino dete, vzelo mu je vrč iz roke in reklo: »Komu napijaš? Pogledj za hišo, kako gori! Tako nam ti nazdravljaš!«

Potem se je vzpenjal v strm breg. Na vrhu je čakala Mara. Lezel je, lezel po strmini, ali tedaj je stopil predenj zopet otrok in vrgel kamenček vanj, da se je opotekel, padel bi bil s strmine, ko bi ga ne bil ujel berač Mato, ki se mu je zakrohotal in mu pogledal z mrtvimi očmi v obraz, češ: »Norec, ali ti nisem rekel, da so ljudje zverine?!«

Jutranji mraz ga je stresel. Zbudil se je, sedel in jel premišljevat. V njegovem srcu so se zbudile stare kače in mu sikale v uho: »Maščuj se nad tem prekletim svetom! Ljudje so zverine. Drugi ljubi ženo, ki jo ti ljubiš; ona pa se ti posmehuje v svoji duši, medtem ko poljubljuje onega. Oni sedijo mirno pod streho, ti pa se pobijaš po svetu v vetru in burji. Maščuj se ljudem, ki nimajo zate ne solz ne smeha ne imena!«

Huje in huje je kühalo v njem. Sonce se je že visoko pripeljalo, rosa se je že posušila. Luka je stopil iz skrinčiča, pogledal je proti vasi, vse je bilo na polju.

Nekaj ga je gnalo naprej. Splazil se je po jarku ob živi meji in prišel prav do vrta Mata Paviekoviča blizu onega preloga, kjer je bil Mari ponudil ves svoj denar. Nekaj ga je spopadlo, oko se mu je zabliškalo, potuhnjeno se je ozrl in skočil čez lesno. Sredi trate je sedelo v bliži